

Προς :
ΥΦΥΠΟΥΡΓΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
Κοιν: Αντ. Μπέζα

Κοινοποίηση:
1. Διεύθυνση Φορολογίας Εισοδήματος
2. Διεύθυνση Κώδικα Βιβλίων και Στοιχείων
3. Διεύθυνση Φ.Π.Α.
4. Διεύθυνση Φορολογικών Ελέγχων
5. Γ.Γ.Π.Σ.

ΑΘΗΝΑ 31-10-2007
Αφορά: Παράγραφος 1 άρθρου
20 του Π.Δ. 186/1992 (Κ.Β.Σ.)

Κύριοι,

Όπως ήδη γνωρίζετε και εσείς, η ιστορία αυτού του ταλαιπωρημένου τελευταίου εδαφίου της παραγράφου 1 του άρθρου 20 του Π.Δ. 186/1992 (Κ.Β.Σ.), κρατάει χρόνια τώρα. Για την ιστορία ενδεικτικά αναφέρουμε:

1. Με τον Ν.3296/2004 **άρθρο 20 παράγραφος 9 καταργείται** το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 20.
2. Μετά με την ΠΟΛ. **1030/24.2.2005** παρέχεται η δυνατότητα για τις συναλλαγές από 1/1-31/12/2005, να μην συμπεριλαμβάνονται στις συγκεντρωτικές καταστάσεις της παρ. 1 του άρθρου 20 του Π.Δ.186/1992 (ΚΒΣ) για διασταύρωση, φορολογικά στοιχεία, εφόσον η αξία ενός εκάστου που έχει εκδοθεί για αυτές, δεν υπερβαίνει το ποσό των τριακοσίων (300) ευρώ.
3. Στην συνέχεια με την ΠΟΛ. 1030/2006 παρατείνεται η δυνατότητα αυτή για τις συναλλαγές που αφορούν τα ημερολογιακά έτη 2006 και 2007, και τέλος
4. Με την 1081/2006 ορίζεται ότι δεν περιλαμβάνονται τα φορολογικά στοιχεία που έχουν εκδοθεί για συναλλαγές ποσού, καθαρής αξίας (χωρίς το Φ.Π.Α.) μέχρι 300 ευρώ των ημερολογιακών ετών 2005, 2006 και 2007.

Στην επιστολή μας από 20-01-2006 που αφορούσε την ΠΟΛ. 1157/28-12-2005, σας είχαμε επισημάνει μεταξύ άλλων ότι η κατάργηση του ορίου των 300,00 ευρώ, το μόνο που θα προσθέσει είναι ένα τεράστιο όγκο στοιχείων προς διασταύρωση, το οποίο θα είναι άνευ ουσίας και σκοπιμότητας. Και φυσικά δεν εξυπηρετεί με κανένα τρόπο την πάταξη της φοροδιαφυγής, αφού όπως όλοι ξέρουμε η έκδοση και η λήψη πλαστών και εικονικών φορολογικών στοιχείων αφορά παραστατικά πολύ μεγαλύτερης αξίας, εκτός αν για το Υ.Ο.Ο. η φοροδιαφυγή εντοπίζεται στις βενζίνες, στα διόδια και στα κοινόχρηστα!!!

Επειδή θεωρούμε ότι η κατάργηση της παραγράφου 1 του άρθρου 20, μόνο πρόσθετο φόρτο εργασίας δημιουργεί καθώς και κινδύνους παραλείψεων ή λανθασμένων

καταχωρήσεων, με συνέπειες την επιβολή προστίμων στους φορολογούμενους, ζητάμε την νομοθετική ρύθμιση του θέματος αυτού ξεκάθαρα και χωρίς συνεχείς ΠΟΛ. και διευκρινιστικές εγκυκλίους. Επαναφορά σε ισχύ της παραγράφου 1 του άρθρου 20, χωρίς χρονικούς και ημερολογιακούς περιορισμούς.

Τελειώνοντας θα θέλαμε να σας υπενθυμίσουμε τις γενικότερες ενστάσεις μας για τις διατάξεις της ΠΟΛ. 1157/2005, όπως αυτές θα ισχύουν από 1-1-2008, οι οποίες θεωρούμε ότι όχι μόνο δεν εξυπηρετούν τον εκσυγχρονισμό του φορολογικού συστήματος, αλλά διαστρεβλώνουν τα άρθρα και τις αρχές του Κ.Β.Σ., Φ.Π.Α. και της Φορολογίας Εισοδήματος. Και ενδεικτικά αναφέρουμε μερικές:

1. Ο σκοπός του άρθρου 20 του ΠΔ. 186/92 είναι η αντιπαραβολή και διασταύρωση των δηλωμένων εισροών και εκροών των φορολογουμένων. Τα επιπλέον στοιχεία που ζητούνται από την ΠΟΛ. 1157/28-12-2005 είναι έξω από το πνεύμα του άρθρου 20, δεν είναι συγκρίσιμα μεταξύ τους και επιπλέον παρέχονται από άλλα έντυπα του Υπουργείου όπως:
 - Ενοίκια ακινήτων → Έντυπα Ε1 και Ε3.
 - Τόκοι καταθέσεων → Έντυπα Ε1 και Ε5
 - Χονδρικές και Λιανικές πωλήσεις προς και από την αλλοδαπή → Έντυπο Ε3
 - Οι Λιανικές πωλήσεις και οι πωλήσεις προς το Δημόσιο → Έντυπο Ε3
 - Η πληροφόρηση και η ανάλυση των εξόδων όπως ΟΤΕ, κοινόχρηστα πάρκιν, συνδρομές κ.λ.π. στα βιβλία Γ' κατηγορίας δίδονται μέσα από την υποβολή του Ισοζυγίου.
2. Η ζητούμενη αξία αναγραφής στις συγκεντρωτικές καταστάσεις σύμφωνα με την ΠΟΛ. 1157/28-12-2005, μάλλον δυσχεραίνει και σε πολλές περιπτώσεις κάνει αδύνατη τη σύγκριση στοιχείων, εφόσον το ζητούμενο κατά το Υ.Ο.Ο. είναι αυτό. Ένα απλό παράδειγμα είναι ο τρόπος αντιμετώπισης του Φ.Π.Α. σύμφωνα με τον Ν.2859/2000, όπου ενώ για τον εκδότη του παραστατικού ο Φ.Π.Α. είναι φόρος, για τον λήπτη αυτού του παραστατικού μπορεί κάλλιστα να είναι έξοδο (βλέπε βενζίνες, πάρκιν κλπ), συνεπώς ο δεύτερος θα το έχει συμπεριλάβει στην συγκεντρωτική κατάσταση ενώ ο πρώτος όχι!!! Μήπως τελικά θα ήταν θεμιτό οι υπηρεσίες του Υ.Ο.Ο. να συνεργάζονται μεταξύ τους;
3. Η εφαρμογή της ΠΟΛ.1157/28-12-2005 στην ουσία διπλασιάζει το κόστος των λογιστικών γραφείων και των μικρομεσαίων επιχειρήσεων, ζητώντας στοιχεία που οι υπηρεσίες του Υ.Ο.Ο. μπορούν να αντλήσουν από άλλα έντυπα. Το αν αυτά με την υπάρχουσα μορφή τους δεν είναι επεξεργάσιμα μηχανογραφικά, είναι ένα θέμα που θα έπρεπε να λυθεί μέσω της Γ.Γ.Π.Σ. και όχι επιβαρύνοντας τους φορολογούμενους με επιπλέον κόστη, ανέφικτες και εξωπραγματικές εγκυκλίους.

Για τον Λογιστικό Σύλλογο Αθηνών
Το Διοικητικό Συμβούλιο

